

מ ר י ם ג פ נ י ז " ל

בת שלמה גרינברג

נולדה ב- 1.1.1901.

עלחה ארצה ביו"ל 1925

נפטרה ביום הכיפורים תשמ"א

ב- 20.9.1980

אבן יסוד בביתנו הקיבוצי

כבר חודשים ארוכים ידענו שמרים חולה במחלה אנושה. ידענו, כאבנו, שתקנו, נמנענו מלדבר. נבונה, שקולה וצלולת דעת היא מרים. ללא אשליון ידעה והמשיכה לחיות את חיה הפגועים.

שמחה ושאבה עידוד מכל יום, מכל שעה שעברה עליה בלי כאבים, בלי חום. במאמץ עליון היתה גוררת את רגליה החלשות ומגיעה לחדר-האוכל. יושבת בין החכרים, נאחזת בשביב של נחמה. רוצה לראות, לשמוע את הסובב אותה.

מרים לא הלכה בגדולות, אף פעם לא השמיעה את דעותיה ואת קולה ברכים. מרים היא אבן איתנה, יצוקה עמוק באדמתנו. אבן זו היא היסוד המוצק ביותר בביתנו החברותי-והמשקי.

שנים רבות היינו במגע הדוק ושוטף. עבדנו ביחד, הירבנו להפגש ולשוחח: רשמים, חוויות, על הכל. ידענו את עצמנו בכל הזמנים והמצבים. כואב, כואב היה לראות את מרים בסיבלה. גופה הלך והצטמק. לא תמיד יכלה להבליג על יסוריה. בימיה האחרונים דיברה על המוות, מבלי להתאונן ולקונן. "זהו זה" דיברו עיניה הכבויות. ידענו שמרים דועכת והיא נפרדת מכל היקר לה.

כך נפרדנו ממרים.